

РЕШЕНИЕ

№ 68.....

гр. Велико Търново, 17.02.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновски районен съд, четвърти състав, в публично заседание на 07.12.2015 г. състав:

Председател: Кирил Хаджитанев

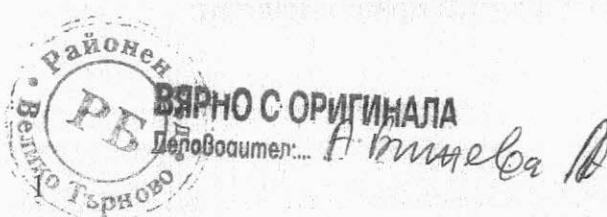
при участието на секретаря Ст. Илиева, като разгледа докладваното от съдия НАХД № 2186/2015 г. по описа на Районен съд Велико Търново, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано по повод жалба от “ВИДЕОСАТ 21 ВЕК ” ООД, ЕИК 104540895, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново 5000, ул. “Ниш” № 5, представявано от Кирил Ников срещу Наказателно постановление № РД-10-105/15.09.2015 г., издадено от председател на Съвета за електронни медии, с което за нарушение на чл. 12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията, на основание чл.126, ал.1, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лв.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.

- ВТАК. Заемат становище за отмяна на НП. Представени са писмени бележки. Заема се становище за наличие на процесуални нарушения при издаване на НП по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Въззваемата страна се представляват в съдебно заседание от ю.к. Заемат становище за потвърждаване на наказателното постановление. Представени са писмени бележки.

Съдът, след като прецени съхраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН № НД-01-155/13.07.2015 г. с актосъставител

- главен инспектор в СЕМ в присъствието на свидетелите и

Прието е за установено, че на 26.06.2015г. в административната сграда на СЕМ - гр. София, бул. Шипченски проход № 69, ет.6 при извършен преглед на записи от интегрираната система за мониторинг на СЕМ на програма "Видеосат", излъчена на 23.05.2015г. от 10:00 до 13:00 часа, е установено, че:

На 23.05.2015 г. по телевизионна програма "Видеосат" от 10:15:53 часа до 12:13:32 часа е излъчен игралният филм „What's Eating GILBERT GRAPE“ на английски език - без превод на български език.

При така установеното от фактическа страна актосъставителят е приел, че е налице нарушение на чл. 12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията.

АУАН е връчен на упълномощен представител на жалбоподателя. Подадени са писмени възражения срещу акта. Твърди се наличие на маловажен случай по чл.28 от ЗАНН, предвид факта, че нарушението се дължи на операторска грешка.

Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установените факти по делото, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез наказващия орган пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

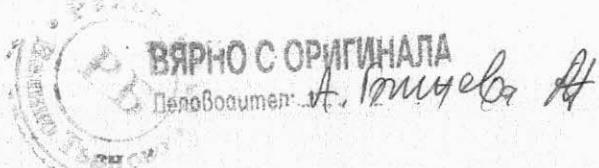
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това лица, в рамките на законоустановените срокове, не страдат от реквизитни недостатъци.

От приложените към административно наказателната преписка и събрани в рамките на съдебното следствие доказателства се потвърждава установената по преписката фактология, с оглед на което съдът счита, че наказващият орган я е установил правилно.

Правилно актосъставителят и наказващият орган са определили приложимата материална разпоредба, като са квалифицирали деянието като нарушение по чл.12, ал.1 от ЗРТ. Жалбоподателят в нарушение на задължението си по чл.12, ал.1 от ЗРТ е изльчил игрален филм на език различен от официалният език в република България, а именно на английски език, без превод на български език. Изльченият филм не попада в изключенията по чл. 12, ал. 2 от ЗРТ - за програми или отделни предавания, когато: се разпространяват с образователна цел; са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин; са предназначени за слушатели или зрители от чужбина; се предават чуждестранни радиои телевизионни програми.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от ЮЛ, което носи обективна и безвиновна отговорност, то субективната страна на деянието не следва да се обсъжда. В този смисъл жалбоподателят е бил длъжен да осигури правомерните си действия в съгласие с дължимото си по чл.12, ал.1 от ЗРТ поведение, а вътрешно организационните причини за допускане на нарушението са без право значение.

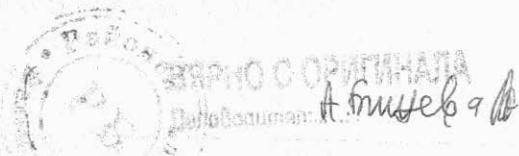
Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя за наличието на процедурни нарушения при издаването на обжалваното наказателно постановление, изразяващи се в реквизитни недостатъци по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Наведени са оплаквания за липса на описание на нарушенietо в частта му досежно място на извършване. В обжалваното НП фактическата обстановка е описана достатъчно ясно и пълно, и обхваща всички елементи от обективната страна на деянието, а доколкото жалбоподателят е регистриран с удостоверение за регистрация № ЛРР-02-4-020-01 за доставяне на линейна медийна услуга - телевизионна програма, чрез кабелен способ за разпространение с териториален обхват - регионален за областите Велико Търново, Плевен и град Белени, дължимото поведение е по седалище и адрес на управление, а именно гр. Велико Търново, както е посочено в обжалваното НП.

Правилно наказващий орган е определил санкционната разпоредба - чл.126, ал.1 от ЗРТ и е наложил имуществена санкция в предвидения от законодателя минимум.

Съдът счита, че случаят не е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието по своя вид и и характер не се отличава от други такива и може да се приеме, че е с явно незначителна обществена опасност. Следва да се има предвид, че нарушенietо е продължило значителен период от време, като е обхванало цялата продължителност на излъчения игрален филм от 10:15:53 часа до 12:13:32 часа на 23.05.2015 г., което изключва явната му малозначителност.

Предвид изложеното съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно, поради което следва да се потвърди изцяло.

Поради изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН съдът:

38

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-105/15.09.2015 г., издадено от председател на Съвета за електронни медии, с което на "ВИДЕОСАТ 21 ВЕК" ООД, ЕИК 104540895, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново 5000, ул. "Ниш" № 5, представлявано от Кирил Ников за нарушение на чл. 12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията, на основание чл.126, ал.1, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - В. Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изгответо и обявено.

Районен съдия

Съдебният акт

влязъл в законна сила

26.04.2016г.

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Велико Търново, 26.04.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Велико Търново, в съдебно заседание на двадесет и втори април през две хиляди и шестнадесета година

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА КОСТОВА
ЧЛЕНОВЕ: МАРИЯНА МИКОВА
РОСЕН БУЮКЛИЕВ**

при секретар Даниела Стамова И с участието
 на прокурора Донка Мачева изслуша докладваното
 от съдия БУЮКЛИЕВ
 по касационно наказателно-административен характер дело № 10108 по
 описа на Административен съд – Велико Търново за 2016г.

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН.

Касаторът „Видеосат 21 век“ ООД – Велико Търново, чрез процесуалния си представител адв. от ВТАК обжалва решение №68/17.02.2016 г., постановено по НАХД №2186/2015 г. по описа на Великотърновския районен съд като неправилно, поради нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК.

По аргументи и съображения, изложени в касационната жалба моли решението да се отмени, като вместо него се постанови ново решение, с което да се отмени потвърденото от съда наказателно постановление. Систематизирани, оплакванията на касатора са, че в разрез с приложението на закона съдът не е приел, че оспореното пред него наказателно постановление е формално незаконосъобразно с оглед неправилното тълкуване и приложение на разпоредбите на чл.42, т.3 и т.5,resp. чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, като от друга страна неправилно не е приложен института на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът по жалбата – Съветът за електронни медии в открито заседание не заема становище по касационната жалба, като в представената по делото писмена защита на представителя си заема становище за правилност на обжалваното решение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд – В. Търново, като прецени наведените в нея оплаквания за претендираните касационни основания, съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима, а по същество е неоснователна.

С обжалваното решение, първоинстанционният съд е потвърдил наказателно постановление №РД – 10 – 105/15.09.2015 г. на председателя на СЕМ, с което на касатора на основание чл.126, ал.1 вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ е

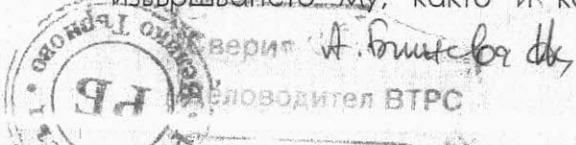
Свери - А. Бончев
Деловодител ВТАК

наложена имуществена санкция от 3000 лв. с оглед нарушаване на разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗРТ.

За да постанови този резултат съдът е приел, че от фактическа страна актосъставителят и наказващият орган са приели, че на 26.06.2015 г. в сградата на СЕМ при извършен преглед на записи от т.н. интегрирана система за мониторинг на СЕМ на програмата на касатора, изълчена на 23.05.2015 г. в часовия диапазон 10.00 часа – 13.00 часа се установило, че за времето между 1.15 часа до 12.13.32 часа на този ден касаторът е изълчил в рамките на своята програма игрален филм (който е цитиран в решението на ВТРС) на английски език, като е липсвал превод на български език. Съдът е приел, че представените по делото доказателства установяват тази фактическа обстановка, която не е и спорна. Приел е от правна страна, че и АУАН и НП са формално законосъобразни, като са издадени от съответните оправомощени за това органи, като са спазени правилата на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По – специално съдът е приел, че в НП фактическата обстановка е описана пълно и точно, като обхваща обективните признания на нарушението и доколкото касаторът е регистриран с удостоверение за доставяне на линейна медийна услуга – телевизионна програма чрез кабелен способ за разпространение, то ясно е и мястото на извършването на нарушението. Съдът е отбелязал, че субект на нарушението е ЮЛ, при което е налице безвиновна отговорност за неизпълнение на нормативно задължение, като е приел, че установеното в обстоятелствената част на процесното НП представлява нарушение на чл.12, ал.1 от ЗРТ, тъй като не са установени изключенията, предвидени в чл.12, ал.2 от ЗРТ. Съдът е приел, че неприложим е института по чл.28 от ЗАНН, тъй като конкретното нарушение не се отличава от подобни нарушения от същия вид от една страна, а от друга страна самото нарушение е продължавало в значителен период от време, обхванал изълчването на един филм в цялост.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.126, ал.1 от ЗРТ, на която норма се е позовал ответника по касация като основание за ангажиране на отговорността на касатора „За нарушение на разпоредбите на чл. 7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75 ал. 1, ал. 3 - 6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2 и 3, чл. 85, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.“. Видно е от текста на тази разпоредба, че за обективните признания на състава, тя препраща към нарушаване на конкретни разпоредби от същия закон, които от своя страна съдържат императивни правила за поведение към доставчиците на медийни услуги. За да е формално законосъобразно при това положението наказателното постановление, то следва да описва конкретно неизпълнение на задължено по закона юридическо лице за спазването на определено задължение, което да се съдържа в един от посочените от санкционната разпоредба текстове на закона. В конкретният случай, видно от преписката е, че това задължение е спазено – в постановлението, а и в АУАН впрочем е посочено изрично, че се претендира нарушаване на разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗРТ при липса на изключенията по ал.2 от този член. Изрично са вписани и обстоятелствата, при които е установено нарушението, обстоятелствата, които манифестираят извършването му, както и коя именно разпоредба е била нарушена –

изискване на разпоредбите на чл.57, ал.1, т.5 и т.6, както и на разпоредбата на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН. Както правилно е отбелязал и районният съд, неоснователно е и понастоящем инвокираното от касатора нарушаване на разпоредбата на чл.42, т.3 от ЗАНН,resp. на чл.57, ал.1, т.5, предложение второ от ЗАНН, с оглед на обстоятелството, че видно от даденото от него обяснение (л.12 от първоинстанционното дело), както и от удостоверението за регистрация за регистрирането на доставка на линейна медийна услуга, за касатора е било ясно къде точно е реализирано нарушението. Всъщност целта на посочените разпоредби е да се гарантира правото на защита на привлеченото лице, като се определят конкретни и точни параметри на административно-наказателното обвинение, като с оглед изложеното по-горе следва да се приеме, че както преследваната от закона цел, така и съответно правото на защита на касатора не е било компрометирано по никакъв начин.

Неоснователно е най - сетне и оплакването на касатора, че след като не е посочен в АУАН, resp. НП конкретен текст на КРБ, който е нарушен, то както АУАН, така и НП са формално незаконосъобразни. Съгласно цитираната в АУАН и НП разпоредба на чл.12, ал.1 от ЗРТ „Програмите се изльзват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България.“. В конкретният случай препратката е към основния закон на Р.България, като обаче самата разпоредба не сочи текста на Конституцията, който определя кой е официалният език, resp. за АНО не съществува задължението да посочи в НП този текст. От друга страна, Конституцията е основен закон на Република България, уреждащ основните права и задължения, като в нея в Глава Първа, уреждаща основните положения (принципните положения) в разпоредбата на чл.3 и посочено изрично кой е официалният език. В този контекст, несподелимо е оплакването на касатора, че разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗРТ била бланкетна, тъй като тя отпраща към основния закон на България. Именно правилото на посоченото от касационната инстанция не е било съобразено от него при изльзването на въпросната програма, както правилно е отбелязал и районният съд.

Несподелимо е и оплакването на касатора по отношение на мотивите на съда относно неприлагането на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Настоящата инстанция споделя напълно аргументите, изложени в обжалваното решение, като не е необходимо те да бъдат преповтаряни.

Предвид изложеното, съставът на АСВТ намира, че обжалваното решение е правилно и следва да се остави в сила.

Водим от горното Административният съд – Велико Търново, първи касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №68/17.02.2016 г. постановено по НАХД №2186/2015 г. по описа на Великотърновския районен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

